

Ouderdoms- eh, wijsheidswratten

Samenstelling - Dr. Kees-Peter de Roos, dermatoloog | Fotografie - Shutterstock.com

“Ach, ik zie het als versiering, dokter”. Dat is wat de 92-jarige, half ontblote patiënt tegen mij zei toen ik zijn huid onderzocht. Zijn romp was bezaaid met vele tientallen grillige, bruinzwarte plekken met een ruw oppervlak, variërend in grootte van 1 tot 5 centimeter. Deze zogenaamde *verrucae seborrhoicae* zijn volkomen onschuldige plekken die op de romp en in het gelaat kunnen ontstaan. Het aantal neemt toe met de leeftijd. In een grote studie bleek 100% van de patiënten boven de 50 er ten minste een te hebben. Het is de meest voorkomende goedaardige huidtumor bij de mens. Het is maar dat u het weet.

Verwachtingsmanagement

Het werk van iedere dokter is vooral de kunst van het verwachtingsmanagement. Door tegen de patiënt duidelijk uit te spreken wat hij of zij mag verwachten van een behandeling of ingreep vergroot je therapietrouw en voorkom je teleurstellingen. Dat is de afgelopen jaren steeds belangrijker geworden in een wat ik graag de *bol.com*maatschappij noem: “Vanavond besteld, morgen in huis”. Waar patiënten met de komst van het internet eind vorige eeuw vaak met een uitspraak van alternatieve diagnoses en therapieën op het spreekuur kwamen, willen zij tegenwoordig snel een oplossing voor hun probleem.

Het lukt helaas niet altijd om patiënten daarin tevreden te stellen. Zoals een patiënte enkele jaren geleden schreef in ons klanttevredenheidsonderzoek: “Ik had ’s ochtends gebeld en kon ’s middags pas terecht”. Het moet steeds sneller en beter, ‘nee verkopen’ bestaat niet. “Er moet toch een oplossing voor zijn?”

Wat is wijsheid?

Terug naar mijn 92-jarige patiënt. De Nederlandse term voor dit soort plekken zoals deze patiënt had, is de ouderdomswrat. En als je dat tegen de patiënt zegt, is de reactie meestal: “O ja, maar ik ben nog zo jong”, of “getver, daar wil ik van af”. En omdat het een eigenlijk een cosmetisch probleem is, vergoedt de zorgverzekeraar de behandeling niet. Nou ja, een enkele kun je nog wel bevriezen met vloeibare stikstof, vooral wanneer ze jeuken en uiteraard zonder dat in rekening te brengen. Maar als het gaat om grote aantallen, soms vele tientallen, zal de patiënt de behandeling zelf moeten betalen. Sinds wij in onze praktijk patiënten uitleggen dat het om ‘wijsheidswratten’ gaat, is de reactie veelal: “Ja, natuurlijk dat snap ik” en “Oh, dan kan ik ze maar beter laten zitten dokter”.

Dat is wat mij betreft verwachtingsmanagement van de bovenste plank, bovendien zoals het hoort volgens het principe van ‘samen beslissen’. **H**

